

תת"ע 4125/07/14 - רשאל אל סיד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 4125-07-14 מדינת ישראל נ' רשאל אל סיד

בפני	כבוד השופטת רות וקסמן
המבקש	רשאל אל סיד
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן ביום 27.4.15 בהעדר התייצבות המבקש ובא כוחו, ובו הורשע המבקש בעבירה של נסיעה בצומת שלא בכיוון החץ שסומן בנתיב ממנו נכנס לצומת בניגוד לתקנה 36 (ד) לתקנות התעבורה, ונגזר עליו הקנס המקורי בגובה 500 ₪.

השתלשלות העניינים

דיונים מיום 1.10.14 ומיום 16.11.14 נדחו מן הטעם שלא היה בתיק אישור מסירה למבקש.

בדיון מיום 1.1.15 המבקש כפר בעובדות כתב האישום, ובשל כך הדיון נדחה להוכחות ליום 16.2.15.

בדיון מיום 16.2.15 התייצבו המבקש ובא כוחו, וב"כ המבקש ביקש לדחות את מועד הדיון לצורך לימוד החומר, שכן קיבל את הייצוג בו ביום. לאותו דיון התייצב עד מטעם התביעה, ובשל בזבז זמן שיפוטי עתרה התביעה להטיל על המבקש הוצאות לטובת אוצר המדינה. ב"כ המבקש טען כי המבקש היה עד כה במעצר בית מוחלט וכי לו 25 אחים קטנים והוא גר באוהל בחורה, כי אין לו מקור פרנסה וכי הוא מייצג בהתנדבות.

ב"כ המבקש ביקש לדחות את הדיון לתזכורת ב"כ הצדדים, והדיון נדחה ליום 27.4.15. כאמור, לדיון מיום 27.4.15 לא התייצבו המבקש ובא כוחו, ועל כן נשפט בהיעדר.

טיעוני הצדדים

לטענת ב"כ המבקש, המבקש לא התייצב לדיון משום שהיה במאסר בת"פ 22657-04-14.

לטענתו, היה על המשיבה להודיע לבית המשפט כי המבקש נמצא במאסר ולדאוג לזימונו כדיון דרך השב"ס. משמחלק התביעות לא דאג להמציא לשב"ס זימון כדיון, אין לו להלין אלא על עצמו.

עוד טען ב"כ המבקש, כי אין זה הוגן ו/או צודק לחסום את דרכו של המבקש עוד בשלב זה לבוא בשערי בית המשפט.

לבקשה צורף העתק מגזר הדין בתיק ת"פ 14-04-22657 מיום 16.4.15 שניתן בבית המשפט המחוזי - תל אביב.

ב"כ המשיבה התנגד לבקשה, וזאת מן הטעם שאכן המבקש נדון למאסר בפועל ביום 16.4.15, אך עם זאת, במסגרת התיק דנן היה המבקש מיוצג, ולדין ביום 27.4.15 לא טרח ב"כ המבקש להתייצב ו/או להגיש בקשת דחייה בהתאם. לפיכך, אין למבקש אלא להלין על עצמו.

דין והכרעה

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

מטענות ב"כ המבקש עולה כי אי התייצבותו של המבקש לדין נבעה ממאסרו בת"פ 4-1657-04-22657.

עם זאת, כאמור, בדין מיום 16.2.15 **היה המבקש מיוצג ולבקשת בא כוחו נדחה הדין לתזכורת הצדדים** ליום 27.4.15. משכך, היה על ב"כ המבקש להתייצב לדין ולכל הפחות להגיש לבית המשפט מבעוד מועד בקשה לדחיית מועד הדין.

על כן לא מצאתי שלמבקש סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין.

יחד עם זאת מצאתי כי אי ביטול פסק הדין יגרום עיוות דין למבקש ואנמק:

סעיף 130 (א) לחוק סדר הדין הפלילי קובע: "נאשם שהוזמן להמשך משפטו ולא התייצב, מותר לדונו שלא בפניו אם ההזמנה למועד ההמשך נמסרה לו בהודעה בשעת הדין, ובית משפט הזהירו במהלך המשפט שיהיה רשאי לדונו שלא בפניו אם לא התייצב, או אם הזמנה בכתב הומצאה לו, שלא באמצעות סניגורו, וכן לסניגורו, אם יש לו סניגור, וצוינה בה האזהרה האמורה".

בהחלטתי מיום 16.2.15 עולה כי המבקש לא הוזרז כי במידה ולא יתייצב לתזכורת, רשאי בית המשפט לשפוט אותו בהעדרו.

לעניין זה מן הראוי להזכיר את עפ"ת 7685-12-08 ארנפלד נ' מ.י. לשכת תביעות חיפה- משטרת ישראל, שם המערער וב"כ לא התייצבו לשיבת תזכורת שנקבעה תוך שהוזרז המערער כי במידה ולא יתייצב לדין יהיה רשאי בית המשפט לשפוט אותו שלא בפניו. כב' השופט כמאל סעב קבע כי יש לבטל את פסק הדין שניתן בישיבת התזכורת בהעדר

המערער באומרו: " אעיר כי לטעמי ספק רב אם ניתן לראות בישיבת תזכורת זו כישיבת "המשך משפטו" כמשמעותה בסעיף 240 (א) (2) לחוק סדר הדין הפלילי, שהסמך את בית המשפט לדון מי שלא התייצב למשפטו"...בתחילת המשפט או בהמשכו..."

במקרה דלעיל דובר במערער אשר הוזהר כי במידה ולא יופיע לדיון התזכורת רשאי בית המשפט לדונו שלא בפניו ועדיין ראה בית המשפט לנכון להורות על ביטול פסק הדין שניתן בהעדרו, על כן קל וחומר לענייננו כאשר מדובר במבקש אשר כלל לא הוזהר.

נוכח האמור לעיל, אני סבורה שנפל פגם עת הורשע המבקש כאשר זומן לתזכורת בלבד ולא הוזהר כי במידה ולא יתייצב בית המשפט רשאי לדונו שלא בפניו. מדובר בפגם היורד לשורשו של עניין ויפים לכך דברי כב' השופטת בדימוס ארבל בע"פ 6920/07 אורי חסון נ' מדינת ישראל: "המונח עיוות דין פורש בפסיקתו של בית משפט זה....או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה כי נגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה..."

מסיבה זו בלבד מצאתי מקום לביטול פסק הדין שניתן בהעדר התייצבות המבקש ביום 27.4.15 והנני קובעת מועד חדש לתזכורת ליום 30.11.15 שעה 13:00.

התייצבות הנאשם ובא כוחו חובה אחרת בית משפט רשאי יהא לשפוט אותו בהעדר.

הזימונים יומצאו בדואר רשום עם אישור מסירה לשב"ס, לכתובת המבקש/הנאשם, לב"כ המבקש/הנאשם, כמו גם לתביעה.

ניתנה היום, י' תשרי תשע"ו, 23 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים.